

O VDĚČNÉ STRACE

V malém domku u lesa bydlel pan Straka. Byl to již starý pán v důchodě. Chodil vždy ve své oblíbené žluté kšiltovce, červeném tričku a modrých kalhotách. Celý předešlý život pracoval jako veterinář – doktor, který léčí zvířata.

Před domkem vedla silnice, na které byl velmi slabý provoz. Jednoho dne se to ale změnilo. Začali totiž opravovat hlavní silnici a kolem domu pana Straky vedla objížďka. Pod okny projíždělo jedno auto za druhým. Zvířata v okolních lesích nebyla na takový dopravní ruch zvyklá. Není divu, že často docházelo k nehodám. Tu se připletla pod kola auta srnka, tu vběhla do silnice liška nebo zajíc. Pan Straka měl najednou zase plno práce. Poraněná zvířata přivážel k sobě domů a léčil je. Jeho zvířecí „nemocnice“ se pořád zvětšovala.

Ale panu Strakovi začaly docházet peníze. To víte, léky a potrava pro tolik zvířat něco stojí. A platit všechno z důchodu přece nejde. Celoživotní úspory, které pan Straka na provozování útulku věnoval, se rychle zmenšovaly. A dokončení opravy silnice bylo v nedohlednu.

Jednoho dne našel pan doktor u silnice poraněnou straku. Byl to krásný černý pták s šedým zobákem, bílým bříškem a bílými skvrnami na křídlech. Zoufale pípal bolestí. Není divu, obě křídla měl zlomená. Pan Straka vzal ptáka do náručí a opatrně ho přenesl domů. Tam mu všechna zranění pečlivě ošetřil. Doktor měl rád všechny své pacienty, ale tohohle ptáka si přímo zamiloval. Že by proto, že měli stejné jméno? Možná. Pan Straka měl prostě rád svoji straku. Všechna zvířata po vyléčení pouštěl doktor zase zpátky do lesa. Jednoho dne s těžkým srdcem vypustil i uzdravenou straku. „Ahoj, měj se krásně. Bude se mi po tobě stýskat. Ach jo, asi tě už nikdy neuvidím.“ Jaké bylo ale jeho překvapení, když se oblíbený pták druhého dne vrátil. Sněs se na zahradu a hodil panu Strakovi do dlaně prsten. A ne jen tak obyčejný, zlatý s diamantem. „To je nádhera, děkuji,“ podivil se doktor. „Já vím, že straky rády sbírají blýskavé věci. Ale tohle je opravdová vzácnost. Jenže si ho nemohu nechat, i když peníze za něj bych hodně potřeboval. Musím ho vrátit majiteli. Ale kde ho najít? Asi ho odnesu na ztráty a nálezy.“ To ale nebylo potřeba. Pan Straka si všiml v novinách inzerátu:

ZTRATIL SE VELMI VZÁCNÝ PRSTEN.

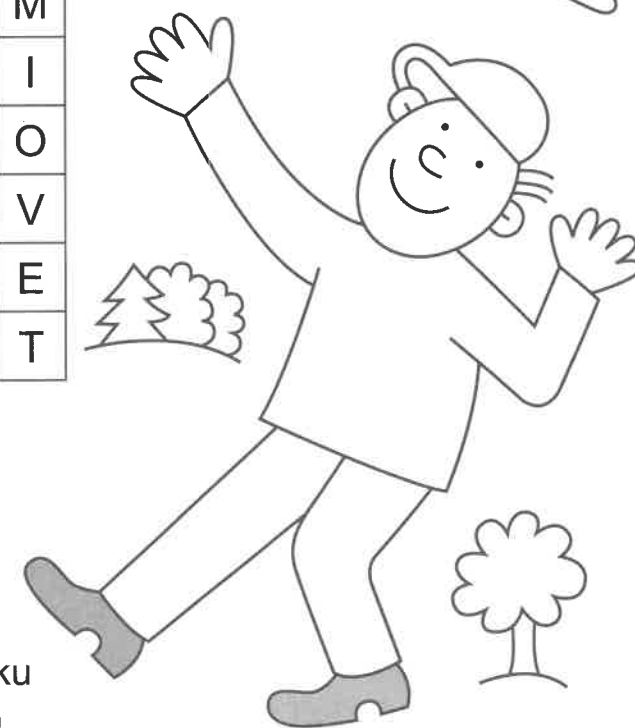
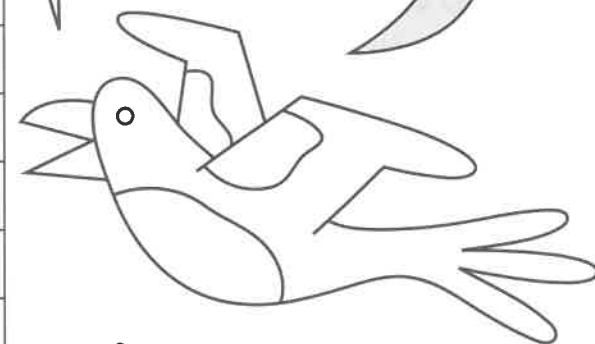
PROSÍM POCTIVÉHO NÁLEZCE O VRÁCENÍ. ODMĚNA 10 000 KČ.

„No vida, zase budou nějaké peníze na léky a krmení. Díky, strako.“
Majitelka ztraceného prstenu byla moc milá dáma a úspěšná podnikatelka.
„Ten prsten jsem ztratila při procházce v lese. Ani jsem nedoufala, že ho někdo najde. Je velmi cenný, ale mám k němu i citový vztah. Je to památka po moji mamince. Ráda vyplatím slíbenou odměnu a navíc budu sponzorovat váš útulek tak dlouho, dokud bude potřeba.“

PAN STRAKA BYDLEL	NA STARÉM HRADĚ	P
	NA VELKÉM SÍDLIŠTI	S
	V DOMKU U LESA	Z
POD JEHO OKNY	TEKLA ŘEKA	E
	BYLO PARKOVIŠTĚ	I
	VEDLA SILNICE	A
BLÍZKO JEHO DOMU DOCHÁZELO	ČASTO K POŽÁRŮM	R
	OBČAS K NEHODÁM	T
	ČASTO K NEHODÁM	P
PANU STRAKOVI RYCHLE DOCHÁZELY	SÍLY	K
	PENÍZE	L
	ZÁSOPY PIVA	N
STRAKA MĚLA ZLÁMANÁ	OBĚ KŘÍDLA	A
	OBĚ NOHY	U
	JEDNO KŘÍDLO	E
PAN STRAKA VYLÉČENÁ ZVÍŘATA	NECHÁVAL U SEBE	D
	PRODÁVAL NA TRHU	S
	POUŠTĚL DO LESA	T
STRAKA PŘINESLA DOKTOROVI	ZLATOU NÁUŠNICI	M
	VZÁCNÝ PRSTEN	I
	BAREVNÉ SKLÍČKO	O
PANA STRAKU ODMĚNILA VDĚČNÁ	PRODAVAČKA	V
	UČITELKA	E
	PODNIKATELKA	T

JSEM VELMI
VDĚČNÁ ZA
SKVĚLOU
LÉČBU, ALE
UMÍM TAKY

NEBOJ SE,
ČASTO
PŘILETÍM NA
NÁVŠTĚVU.

1. Vylušti tajenku a zapiš ji do bubliny.
2. Vybarvi správně pana Straku a ptáka straku (podle podtržených vět na vedlejší straně).